

รายงานวิจัยในชั้นเรียน

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

ชื่อเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ผู้วิจัย อาจารย์อริสรา อัครพิสิฐ สาขาวิชา/ภาควิชา การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะ บริหารธุรกิจ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนภาษาอังกฤษเรื่องของคำศัพท์เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้สอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการสอนคำศัพท์ไม่น้อยกว่าการสอนในทักษะด้านอื่นๆ วิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบหนึ่งที่นิยมนำมาใช้ ได้แก่ วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ (Grammar Translation Method) ซึ่งเป็นวิธีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการแปลมาสู่ภาษาแม่ (Mother Tongue) ของผู้เรียนจนเป็นที่เข้าใจ อย่างไรก็ตามปัญหาส่วนใหญ่ของผู้เรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนมักจำคำศัพท์ไม่ได้ หรือใช้คำศัพท์ในบริบทที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจเกิดจากความไม่เข้าใจในความหมายของคำศัพท์ และขาดความเอาใจใส่ในการทำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์

จากการสอนรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ (English for International Business) ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาดังกล่าว ซึ่งส่วนมากจะเป็นคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในทางธุรกิจระหว่างประเทศ นักศึกษาเสนอความคิดเห็นว่า นอกจากหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดที่เป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดแล้ว ควรจะมีแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์โดยวิธีแปลเป็นภาษาไทย เนื่องจากพวกเขาคิดว่าแบบฝึกหัดลักษณะดังกล่าวจะทำให้พวกเขาสามารถจดจำและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น จากความคิดเห็นของนักศึกษาและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดทำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดและส่งผลต่อผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) ในที่สุด ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามของการวิจัยเพื่อนำไปสู่การหาคำตอบ ซึ่งคำตอบที่ได้รับจะนำไปพัฒนาวิธีการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนต่อไป คำถามของการวิจัยในครั้งนี้ คือ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ (Grammar Translation Method: GT)

วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานตั้งแต่มีการสอนภาษาละติน โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความซาบซึ้งในวรรณคดี และใช้เป็นภาษาของผู้มีการศึกษา วิธีสอนดังกล่าวมุ่งเน้นในเรื่องของกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ และฝึกแปลประโยค โดยที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษาต่างประเทศได้โดยการฝึกจำกฎเกณฑ์และคำศัพท์เพื่อใช้ในการแปลมาสู่ภาษาแม่ของผู้เรียนจนเป็นที่เข้าใจ แม้ว่าต่อมาภาษาละตินจะเสื่อมความนิยมลง แต่การสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ ยังคงสะท้อนวิธีสอนแบบภาษาละตินอยู่ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาอิตาเลียน (วิภาดา ประสารทรัพย์, 2542: 17-20 อ้างถึงใน ภักขร หรุ่นเลิศ, 2547: 62) ดังนั้นวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์จึงเป็นวิธีสอนภาษาต่างประเทศแบบดั้งเดิมที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในกลุ่มประเทศยุโรปตะวันตกในช่วงศตวรรษที่ 18-19 และในปัจจุบันก็ยังเป็นที่ยอมรับในกลุ่มประเทศที่มีวัฒนธรรมแบบกลุ่ม (Collectivistic Countries) มากกว่าประเทศที่มีวัฒนธรรมแบบปัจเจกชน (Individualistic Countries) เช่น ประเทศไทยและญี่ปุ่น (Tan, 2005, cited in Kretsai Wutipong, 2012) ซึ่งวิธีสอนดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างประเทศและโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนได้ดียิ่งขึ้น (Kong, 2011, cited in Kretsai Wutipong, 2012)

1.1 การเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์

ภักขร หรุ่นเลิศ (2547: 64) กล่าวว่า วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์มีขั้นตอนที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) ขั้นก่อนการอ่าน ผู้สอนให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนบอกความหมายคำศัพท์เป็นภาษาแม่ของผู้เรียน รวมถึงสอนโครงสร้างภาษา อธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และให้ตัวอย่างประโยค

- 2) ขั้นการอ่าน ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านและแปลข้อความเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน และถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

- 3) ขั้นหลังการอ่าน ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำศัพท์ และไวยากรณ์ ซึ่งในกิจกรรมการเรียนการสอนจะใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร

1.2 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ (วิภาดา ประสารทรัพย์, 2542: 17-20 อ้างถึงใน ภักขร หรุ่นเลิศ, 2547: 72-73 และวลัยลักษณ์ คำประสาร 2554)

ข้อดี

- 1) การเรียนการสอนสามารถดำเนินได้อย่างรวดเร็วตามเวลาที่กำหนด และได้เนื้อหาสาระมาก โดยเฉพาะกับนักเรียนที่เก่งและมีความจำดี

- 2) การใช้ภาษาแม่เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้อย่างแจ่มแจ้ง

- 3) เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่มีนักเรียนจำนวนมาก

ข้อจำกัด

- 1) เน้นทักษะการอ่านและการเขียนมากกว่าทักษะด้านอื่นๆ
- 2) เน้นความรู้และความจำทางด้านกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และคำศัพท์ จึงควรมีการเสริมด้วยกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำเอาทักษะดังกล่าวมาใช้ในบริบทที่ถูกต้อง หรือใช้ภาษาได้จริงในการติดต่อสื่อสาร
- 3) ผู้สอนมีบทบาทสำคัญ จึงควรเสริมด้วยกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น

2. แบบฝึกหัด (เบญจมาภรณ์ อินทรพิมาย, 2554: 8)

แบบฝึกหัดหรือใบงานจัดเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถทบทวนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ ซึ่งประโยชน์ของแบบฝึกหัดมีดังนี้

- 1) เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมจากหนังสือเรียน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนอย่างเต็มที่
- 2) แบบฝึกหัดทำให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดี โดยต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากผู้สอน
- 3) ผู้เรียนสามารถเก็บรักษาแบบฝึกหัดไว้เพื่อเป็นแนวทางและทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง
- 4) เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง
- 5) เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนหรือแก้ไขปัญหาค้นพบได้ทันที

2.1 แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์

แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์สามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540: 43 อ้างถึงในภักขร หรุ่นเลิศ, 2547: 64-65)

- 1) การหาคำที่มีความหมายเหมือนกัน และคำที่มีความหมายตรงกันข้าม
- 2) การเติมคำในช่องว่าง โดยผู้สอนจะให้ประโยคหลายๆ ประโยคที่มีบางคำที่หายไป และให้ผู้เรียนเติมคำให้ถูกต้อง
- 3) การท่องจำคำศัพท์ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนและคำในภาษาแม่ของตนเองในจำนวนเท่ากัน รวมถึงต้องจำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์
- 4) การฝึกแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่ เพื่อแสดงว่าผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น

นอกเหนือจากแบบฝึกหัดด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์แล้ว ผู้สอนควรดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากยิ่งขึ้น เช่น การระดมสมอง (Brainstorming) การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Discussion) การทำงานเป็นกลุ่ม (Group) หรือการทำงานเดี่ยว (Individual) โดยผู้สอนจะคอยดูแลให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เบญจมาภรณ์ อินทรพิมาย (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจำคำศัพท์ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เรื่องอุปกรณ์ต่างๆ ในการให้บริการ ของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรมและบริการ โดยวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษาค้างนี้ คือ เพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ของนักศึกษาด้วยแบบฝึกหัดที่จัดทำขึ้นด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ และเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในการท่องศัพท์ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรมและบริการ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อศึกษาระดับความก้าวหน้าของคะแนน และแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เรื่องอุปกรณ์ต่างๆ ในการให้บริการ จำนวน 50 คำ ผลการศึกษพบว่า แบบฝึกหัดที่จัดทำขึ้นสามารถช่วยพัฒนาการจำคำศัพท์ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี โดยดูได้จากผลการสอบหลังเรียนที่มีคะแนนเพิ่มสูงขึ้น และการที่นักศึกษาได้มีโอกาสทำแบบฝึกหัดบ่อยครั้งและมีการนำไปใช้จะช่วยทำให้สามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น

ณัฐเกียรติ นิมพู (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษทางด้านการบัญชี ของนักศึกษาแผนกการบัญชีด้วยวิธีการใช้บัตรคำ โดยวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษาค้างนี้ คือ เพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษทางการบัญชีของผู้เรียนด้วยบัตรคำที่จัดทำขึ้นด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ และเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนในการใช้ศัพท์ทางการบัญชี กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ห้อง 1 แผนกการบัญชี โรงเรียนสันติราษฎร์บริหารธุรกิจ ในพระอุปถัมภ์ ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อศึกษาระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษ และบัตรคำที่นักศึกษาทำขึ้นคนละ 30 ใบๆ ละ 5 คำศัพท์ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยด้านหน้าเป็นศัพท์ภาษาอังกฤษ ส่วนด้านหลังเป็นคำแปลภาษาไทย หลังจากนั้นผู้สอนจะให้นักศึกษาท่องคำศัพท์ให้ครบ 150 คำ ซึ่งในบัตรคำศัพท์จะมีช่องให้ประเมินว่าผ่านหรือไม่ผ่าน ถ้าไม่ผ่านจะต้องกลับมาท่องใหม่ การท่องคำศัพท์ต้องท่องนอกเวลาเรียน ด้วยการท่องกับผู้สอนเท่านั้น ผลการศึกษพบว่า บัตรคำที่จัดทำขึ้นสามารถช่วยพัฒนาการจำคำศัพท์ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี โดยนักศึกษาส่วนใหญ่สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นซึ่งในจำนวนนี้มีนักศึกษาจำนวน 6 คนที่มีการพัฒนาอย่างชัดเจนหลังการทดสอบ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์และพบว่าพวกเขามีการเตรียมตัวพร้อมและมีการท่องศัพท์ตลอดเวลา

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจากการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ
3. เพื่อจัดทำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ
4. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

4 เดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรเป้าหมาย

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจจำนวน 50 คนที่เรียนในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ ในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2555

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 45 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ได้ทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทั้งก่อนและหลังครบทั้งหมด ซึ่งคิดเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนประชากรเป้าหมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ (Pre-Post Test) ในเนื้อหาของเอกสารที่ใช้ในการนำเข้าและส่งออก 3 เรื่อง ได้แก่ ตราสารธนาคาร (Letter of Credit) ตั๋วแลกเงิน (Bill of Exchange) และใบตราส่งสินค้าทางเรือ (Bill of Lading) เรื่องละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ คะแนนรวมทั้งหมด 30 คะแนน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

2.1 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ เพศ ชั้นปีการศึกษา สาขาวิชา และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

2.2 เกณฑ์ในการวัดแบบสอบถาม

เกณฑ์การประเมินระดับความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ระดับความพึงพอใจ	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

2.3 เกณฑ์ในการแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายระดับความพึงพอใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด โดยกำหนดช่วงในการวัดเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546: 162)

ระดับความพึงพอใจ	ระดับคะแนน
มากที่สุด	4.51 – 5.00
มาก	3.51 – 4.50
ปานกลาง	2.51 – 3.50
น้อย	1.51 – 2.50
น้อยที่สุด	0.01 – 1.50

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2555 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามความสะดวก (กัลยา วาณิชบัญชา, 2550) ซึ่งได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ ในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2555

2. ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1) ให้นักศึกษาทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ (Pre-Test) ในเนื้อหา ของตราสารธนาคาร ตัวแลกเปลี่ยน และใบตราส่งสินค้าทางเรือ เรื่องละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ คะแนน รวมทั้งหมด 30 คะแนน

2) ดำเนินการเรียนการสอนในเนื้อหาของตราสารธนาคาร ตัวแลกเปลี่ยน และใบตราส่งสินค้าทางเรือ ตามแผนการเรียนการสอน รวมระยะเวลาทั้งหมด 6 สัปดาห์

3) ให้นักศึกษาทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ (Post-Test) ในเนื้อหา ของตราสารธนาคาร ตัวแลกเปลี่ยน และใบตราส่งสินค้าทางเรือ เรื่องละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ คะแนน รวมทั้งหมด 30 คะแนน

4) แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อ พัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่าง-ประเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลัง (Pre-Post Test) มาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อน และหลังของนักศึกษา จากการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ใน รายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

2. ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ มา ประมวลผลและประเมินหาค่าเฉลี่ยทางสถิติ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์

1. แบบแจกแจงความถี่ ร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจากการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบ แปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

2. เพื่อทราบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบ แปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

3. เพื่อได้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ
4. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังของนักศึกษา จากการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ
2. ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
3. ลักษณะข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

1. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังของนักศึกษา จากการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ตารางที่ 1.1 แสดงผลการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ลำดับที่	คะแนน ตราสารธนาคาร			คะแนน ตัวแลกเปลี่ยน			คะแนน ใบตราส่งสินค้าทางเรือ			คะแนนรวมของ นักศึกษาแต่ละคน	
	Pre-Test	Post-Test		Pre-Test	Post-Test		Pre-Test	Post-Test		Pre-Test	Post-Test
1.	0	3		1	2		2	5		3	10
2.	3	6		3	5		0	3		6	14
3.	2	6		2	7		1	4		5	17
4.	2	5		0	5		3	6		5	16
5.	1	10		1	10		2	10		4	30
6.	5	10		0	5		1	10		6	25
7.	6	10		1	10		4	10		11	30

ลำดับที่	คะแนน ตราสารธนาคาร			คะแนน ตัวแลกเปลี่ยน			คะแนน ใบตราส่งสินค้าทางเรือ			คะแนนรวมของ นักศึกษาแต่ละคน	
	Pre-Test	Post-Test		Pre-Test	Post-Test		Pre-Test	Post-Test		Pre-Test	Post-Test
8.	3	10		3	8		2	10		8	28
9.	2	6		2	4		1	6		5	16
10.	3	6		2	4		1	4		6	14
11.	0	6		2	10		3	8		5	24
12.	2	5		4	6		0	8		6	19
13.	0	5		2	7		1	6		3	18
14.	2	5		1	5		0	7		3	17
15.	4	10		7	8		4	10		15	28
16.	2	10		7	10		4	10		13	30
17.	3	5		0	4		5	8		8	17
18.	2	8		4	7		2	8		8	23
19.	1	8		0	4		3	8		4	20
20.	1	5		3	6		2	8		6	19
21.	1	8		4	10		3	10		8	28
22.	2	8		2	8		2	8		6	24
23.	3	10		2	10		4	8		9	28
24.	3	10		3	10		2	10		8	30
25.	0	5		3	10		2	6		5	21
26.	1	5		2	6		0	5		3	16
27.	4	10		4	10		1	8		9	28
28.	5	10		4	10		1	8		10	28
29.	4	8		4	10		2	8		10	26
30.	1	8		4	10		3	8		8	26
31.	6	10		7	10		5	10		18	30
32.	2	8		3	6		2	8		7	22
33.	1	10		3	10		4	10		8	30
34.	2	8		3	10		1	6		6	24

ลำดับที่	คะแนน ตราสารธนาคาร			คะแนน ตัวแลกเปลี่ยน			คะแนน ใบตราส่งสินค้าทางเรือ			คะแนนรวมของ นักศึกษาแต่ละคน	
	Pre-Test	Post-Test		Pre-Test	Post-Test		Pre-Test	Post-Test		Pre-Test	Post-Test
35.	3	10		1	10		4	10		8	30
36.	3	10		4	8		2	8		9	26
37.	2	5		2	6		1	4		5	15
38.	1	4		2	6		2	5		5	15
39.	2	4		0	5		1	4		3	13
40.	1	5		1	3		2	5		4	13
41.	2	5		0	4		1	5		3	14
42.	1	6		4	6		3	8		8	20
43.	1	8		1	10		2	5		4	23
44.	2	6		0	8		1	6		3	20
45.	2	8		1	6		3	8		6	22
คะแนนรวม ทั้งหมด	99	328		109	335		95	330			
$\bar{X}$	2.20	7.29		2.42	7.44		2.11	7.33			
ร้อยละ	22.00	72.99		24.22	74.44		21.11	73.33			

จากตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่า ผลการเรียนรู้ก่อนและหลังของนักศึกษามีความแตกต่างกัน โดยการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยในเนื้อหาของตราสารธนาคาร $\bar{X} = 2.20$ ตัวแปรเงิน $\bar{X} = 2.42$ และใบตราส่งสินค้าทางเรือ $\bar{X} = 2.11$ และการทดสอบหลังเรียน (Post-Test) นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยในเนื้อหาของตราสารธนาคาร $\bar{X} = 7.29$ ตัวแปรเงิน $\bar{X} = 7.44$ และใบตราส่งสินค้าทางเรือ $\bar{X} = 7.33$ ซึ่งเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้นค่อนข้างมาก

2. ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ชื่อ-นามสกุล อายุ เพศ ชั้นปีการศึกษา สาขาวิชา และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

2.1 อายุ จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 22.5 ปี โดยอายุน้อยที่สุดคือ 19 ปี และอายุมากที่สุดคือ 26 ปี

อันดับที่ 1 อายุ 20 ปี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 37.78

อันดับที่ 2 อายุ 21 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 24.45

อันดับที่ 3 อายุ 23 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

อายุ 24 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

อันดับที่ 4 อายุ 22 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89

อันดับที่ 5 อายุ 19 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

อายุ 25 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

อายุ 26 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
19	1	2.22
20	17	37.78
21	11	24.45
22	4	8.89
23	5	11.11
24	5	11.11
25	1	2.22
26	1	2.22
รวม	45	100.00
ค่าเฉลี่ย (Mean) = 22.5 ปี		

2.2 เพศ จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67

ตารางที่ 2.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	33	73.33
ชาย	12	26.67
รวม	45	100.00

2.3 **ชั้นปีการศึกษา** จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

- อันดับที่ 1 ชั้นปีการศึกษาที่ 2 มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33
- อันดับที่ 2 ต่อเนื่อง 2 ปี ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11
- อันดับที่ 3 ต่อเนื่อง 2 ปี ชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89
- อันดับที่ 4 ชั้นปีการศึกษาที่ 3 มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.45
- อันดับที่ 5 ชั้นปีการศึกษาที่ 4 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2	33	73.33
3	2	4.45
4	1	2.22
ต่อเนื่อง 2 ปี ชั้นปีที่ 1	5	11.11
ต่อเนื่อง 2 ปี ชั้นปีที่ 2	4	8.89
รวม	45	100.00

2.4 สาขาวิชา จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

อันดับที่ 1 สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 64.44

อันดับที่ 2 สาขาการบัญชี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 35.56

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ	29	64.44
การบัญชี	16	35.56
รวม	45	100.00

2.5 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

อันดับที่ 1 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.25 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22

อันดับที่ 2 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 2.75 มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78

อันดับที่ 3 เกรดเฉลี่ยสะสม 1.76 – 2.00 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

อันดับที่ 4 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.26 – 2.50 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

อันดับที่ 5 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.76 – 3.00 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89

เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.25 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89

เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 3.75 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89

อันดับที่ 6 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.26 – 3.50 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

อันดับที่ 7 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.76 – 4.00 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ตารางที่ 2.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.76 – 2.00	6	13.33
2.01 – 2.25	10	22.22
2.26 – 2.50	5	11.11
2.51 – 2.75	8	17.78
2.76 – 3.00	4	8.89
3.01 – 3.25	4	8.89
3.26 – 3.50	3	6.67
3.51 – 3.75	4	8.89
3.76 – 4.00	1	2.22
รวม	45	100.00
ค่าเฉลี่ย (Mean) GPA = 3.06		

3. ลักษณะข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ตารางที่ 3.1 แสดงความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					N	$\bar{X}$	S.D.
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด			
1. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีเนื้อหาเหมาะสมและครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	18 (40.00%)	26 (57.78%)	1 (2.22%)	0	0	45	4.40	0.29
2. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีรูปแบบที่หลากหลายและน่าสนใจ	12 (26.67%)	32 (71.11%)	1 (2.22%)	0	0	45	4.24	0.48
3. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้จำคำศัพท์ได้มากขึ้น	17 (37.78%)	24 (53.33%)	4 (8.89%)	0	0	45	4.29	0.62
4. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์มากขึ้น	17 (37.78%)	27 (60.00%)	1 (2.22%)	0	0	45	4.36	0.52

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					N	$\bar{X}$	S.D.
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด			
5. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	15 (33.33%)	25 (55.56%)	5 (11.11%)	0	0	45	4.22	0.63
6. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้รู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มากขึ้น	13 (28.89%)	23 (51.11%)	9 (20.00%)	0	0	45	4.09	0.69
7. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	18 (40.00%)	20 (44.44%)	7 (15.56%)	0	0	45	4.24	0.70
8. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ	24 (53.33%)	20 (44.45%)	1 (2.22%)	0	0	45	4.51	0.54
9. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	18 (40.00%)	27 (60.00%)	0	0	0	45	4.40	0.49
10. ควรมีการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ในรายวิชานี้ต่อไปในอนาคต	27 (60.00%)	18 (40.00%)	0	0	0	45	4.60	0.49
ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ							4.30	

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีเนื้อหาเหมาะสมและครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก เป็นอันดับแรกจำนวนร้อยละ 57.78 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวนร้อยละ 40.00 และความพึงพอใจในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

2. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีรูปแบบที่หลากหลายและน่าสนใจ

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก เป็นอันดับแรกจำนวนร้อยละ 71.11 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวนร้อยละ 26.67 และความพึงพอใจในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

3. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้จำคำศัพท์ได้มากขึ้น
ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก เป็นอันดับแรกจำนวนร้อยละ 53.33 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวนร้อยละ 37.78 และความพึงพอใจในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 8.89 ตามลำดับ

4. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์มากขึ้น

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก เป็นอันดับแรกจำนวนร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวนร้อยละ 37.78 และความพึงพอใจในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

5. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก เป็นอันดับแรกจำนวนร้อยละ 55.56 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวนร้อยละ 33.33 และความพึงพอใจในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

6. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้รู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มากขึ้น

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก เป็นอันดับแรกจำนวนร้อยละ 51.11 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวนร้อยละ 28.89 และความพึงพอใจในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

7. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก เป็นอันดับแรกจำนวนร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวนร้อยละ 40.00 และความพึงพอใจในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 15.56 ตามลำดับ

8. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เป็นอันดับแรกจำนวนร้อยละ 53.33 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับมาก จำนวนร้อยละ 44.45 และความพึงพอใจในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

9. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก เป็นอันดับแรกจำนวนร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวนร้อยละ 40.00 ตามลำดับ

10. ควรมีการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ในรายวิชานี้ต่อไปในอนาคต

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เป็นอันดับแรกจำนวนร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับมาก จำนวนร้อยละ 40.00 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยไว้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังของนักศึกษา จากการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากผลการทดสอบก่อนเรียนในเนื้อหาของเอกสารที่ใช้ในการนำเข้าและส่งออก 3 เรื่อง ได้แก่ ตราสารธนาคาร ตัวแลกเปลี่ยน และใบตราส่งสินค้าทางเรือ เรื่องละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ คะแนนรวมทั้งหมด 30 คะแนน พบว่า นักศึกษาแต่ละคนมีคะแนนเฉลี่ยในเนื้อหาของตราสารธนาคาร $\bar{X} = 2.20$ คิดเป็นร้อยละ 22.00 ตัวแลกเปลี่ยน $\bar{X} = 2.42$ คิดเป็นร้อยละ 24.22 และใบตราส่งสินค้าทางเรือ $\bar{X} = 2.11$ คิดเป็นร้อยละ 21.11 สาเหตุเนื่องมาจากนักศึกษาไม่มีความคุ้นเคยกับคำศัพท์ในเนื้อหาของเอกสารที่ใช้ในการนำเข้าและส่งออกทั้ง 3 เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์เฉพาะ โดยหลังจากการทดสอบผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำแบบทดสอบก่อนเรียนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าแบบทดสอบค่อนข้างยาก เนื่องจากคำศัพท์ส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนมาก่อน ทำให้ต้องใช้เวลาในการทำแบบทดสอบค่อนข้างนาน ส่วนผลการทดสอบหลังเรียนพบว่า นักศึกษาแต่ละคนมีคะแนนเฉลี่ยในเนื้อหาของเอกสารที่ใช้ในการนำเข้าและส่งออกทั้ง 3 เรื่องเพิ่มสูงขึ้นค่อนข้างมาก โดยตราสารธนาคาร $\bar{X} = 7.29$ คิดเป็นร้อยละ 72.99 ตัวแลกเปลี่ยน $\bar{X} = 7.44$ คิดเป็นร้อยละ 74.44 และใบตราส่งสินค้าทางเรือ $\bar{X} = 7.33$ คิดเป็นร้อยละ 73.33 สาเหตุเนื่องมาจากเมื่อนักศึกษาได้เรียนเนื้อหาของเอกสารที่ใช้ในการนำเข้าและส่งออกทั้ง 3 เรื่องแล้ว นักศึกษาได้ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนและแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์เพิ่มเติม ทำให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์และจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ซึ่งจากการศึกษาเป็นรายบุคคลพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนเพิ่มสูงขึ้นในการทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยหลังจากการทดสอบผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำแบบทดสอบหลังเรียนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ช่วยทำให้นักศึกษาได้ทำแบบฝึกหัดมากขึ้น ซึ่งจากการที่ได้อ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นประกอบกับการแปลกลับมาเป็นภาษาไทย ทำให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์และจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามในส่วนของนักศึกษาบางรายที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยในการทำแบบทดสอบหลังเรียน จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มนี้มักเข้า

เรียนสาย ขาดเรียนบ่อยครั้ง หรือไม่ได้ทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการจำคำศัพท์ได้

2. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่า อายุโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง คือ 22.5 ปี (19-26 ปี) โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 37.78

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และเพศชายมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 ซึ่งเป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 64.44 โดยนักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศลงทะเบียนเรียนรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศเนื่องจากเป็นวิชาเอกบังคับ และสาขาการบัญชีมีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 35.56 โดยนักศึกษาสาขาการบัญชีลงทะเบียนเรียนรายวิชาดังกล่าวเนื่องจากเป็นวิชาเลือกเสรี

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) โดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง คือ 3.06 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01 – 2.25 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 โดยเกรดเฉลี่ยต่ำสุดคือ 1.81 และเกรดเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.88

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์มีเนื้อหาที่เหมาะสมและมีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ ซึ่งการได้ทำแบบฝึกหัดดังกล่าวเพิ่มเติมนอกเหนือจากแบบฝึกหัดในบทเรียนทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น ส่งผลต่อการเข้าใจความหมายของคำศัพท์และการจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น รวมถึงได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มากขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากการเข้าใจความหมายของคำศัพท์และจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ต่างๆ ไปใช้ได้จริง ดังนั้นแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์จึงเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และควรมีการนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชานี้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ โดยเป็นการพัฒนาแบบฝึกหัดด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ขึ้นมา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการจำคำศัพท์ของนักศึกษา ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการพัฒนาแบบฝึกหัดที่มีรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การใช้รูปภาพ การเล่นเกม เพื่อที่จะทำให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ
2. ผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา และเป็นแนวทางเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความพร้อมในทุกด้านตามนโยบายการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2559 ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชปัญญา (2550). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ. ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกร็ดทราย วุฒิพงษ์ (2555). วิธีการสอนการแปลด้วยการผสมผสานวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับวิธีการสอนภาษาแบบไวยากรณ์และการแปล. บทความวิชาการ. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1. มกราคม-เมษายน. หน้า 51-64.
- ณัฐเกียรติ นิมภู (2553). การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษทางด้านการบัญชี ของนักศึกษาแผนกการบัญชีด้วยวิธีการใช้บัตรคำ. รายงานการวิจัย. โรงเรียนสันติราษฎร์บริหารธุรกิจ ในพระอุปถัมภ์
- บุญชม ศรีสะอาด (2546). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น
- เบญจมาภรณ์ อินทรพิมาย (2554). การพัฒนาการจำคำศัพท์ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เรื่องอุปกรณ์ต่างๆ ในการให้บริการ ของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรมและบริการ. วิทยาลัยพัฒนวิชาการเซดุน.
- ภักธร หรุ่นเลิศ (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้โครงสร้างเรื่องเล่า กับการสอนโดยวิธีการแปล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสายน้ำผึ้ง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- วลัยลักษณ์ คำประสาร (2554). การศึกษาพฤติกรรมการส่งงานวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ของนักเรียนชั้น ปวช. 1 สาขาวิชาเครื่องกล (งานยานยนต์) กลุ่ม 3 และกลุ่ม 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554. รายงานการวิจัย. วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น.
- วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุมิตรา อังควินกุล (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาทิตยา พันชนะ (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา โดยใช้วิธีสอนแบบตรงและวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์. รายงานการวิจัย. โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา
- Kong, N. (2011). "Establishing a comprehensive English teaching pattern combining the communicative teaching method and the grammar-translation method". English Language Teaching. 4(1) March, 76-78.
- Rimkeeratikul, S. (2004). English for Import-Export Business. Bangkok: Thammasart University Press.

Tan, M. (2005). "CLT-Beliefs and Practices". *Journal of Lannguage and Learning*. 3(1), 104-115.

ภาคผนวก

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์
ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

- คำชี้แจง: 1. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 หน้า
2. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยคำถาม 2 ส่วน ได้แก่
- 1) ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
- 2) ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ
3. กรอกข้อมูลในแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ส่วนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง: ให้นักศึกษากรอกข้อมูลต่อไปนี้ให้ครบถ้วน

1. อายุ ปี
2. เพศ ☐ หญิง ☐ ชาย
3. ชั้นปี ☐ 1 ☐ ต่อเนื่อง 2 ปี ชั้นปีที่ 1
☐ 2 ☐ ต่อเนื่อง 2 ปี ชั้นปีที่ 2
☐ 3 ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
☐ 4
4. สาขาวิชา ☐ การบัญชี ☐ การจัดการอุตสาหกรรม
☐ การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ☐ การจัดการทั่วไป
☐ การเงินและการธนาคาร ☐ การตลาด
☐ ยังไม่ได้เลือกสาขา ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
5. เกรดเฉลี่ยสะสม

ส่วนที่ 2

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์

ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษามากที่สุด

- 1 หมายถึง น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง น้อย
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 4 หมายถึง มาก
- 5 หมายถึง มากที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีเนื้อหาเหมาะสมและครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
2. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีรูปแบบที่หลากหลายและน่าสนใจ					
3. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้จำคำศัพท์ได้มากขึ้น					
4. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์มากขึ้น					
5. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น					
6. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้รู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มากขึ้น					
7. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง					
8. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ					
9. แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ					
10. ควรมีการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ด้วยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ในรายวิชานี้ต่อไปในอนาคต					

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอบคุณค่ะ

PRE-POST TEST

Part 1: Letter of Credit

Directions: Fill in the blanks with the words given to make a complete passage.

- | | |
|------------------|-----------------|
| a. beneficiary | f. agreement |
| b. L/C applicant | g. transactions |
| c. payment | h. promise |
| d. advising bank | i. irrevocable |
| e. issuing bank | j. revocable |

LETTER OF CREDIT (L/C)

A letter of credit is a written ___(1)___ to pay. It is the payment method particularly used in overseas ___(2)___. Most letters of credit are ___(3)___, but occasionally a letter of credit is ___(4)___; that is, it can be canceled without the ___(5)___ of all parties.

Participants in the letter of credit are as follows:

- ___(6)___ is a person (company) who applies for a letter of credit. He is the importer or buyer in a transaction.

- ___(7)___ is a person (company) who gets ___(8)___. He is the exporter or seller in a transaction.

- ___(9)___ is the bank that issues the letter of credit. It is generally in the importer's country.

- ___(10)___ is the bank that helps the beneficiary use the letter of credit. It is generally in the exporter's country.

Source: Adapted from <http://banking.about.com> and <http://biztaxlaw.about.com>

Part 2: Bill of Exchange

Directions: Match the terms in a column A with their definitions in a column B.

A

B

- | | |
|-----------------------------|--|
| ___ 11. sight draft | a. the date that the drawer must be paid according to the information shown on the bill of exchange. |
| ___ 12. time draft | b. a person (company) who draws the bill of exchange. Usually, he is the exporter of the transaction. |
| ___ 13. trade acceptance | c. a kind of acceptance that the importer signs to accept to honor the draft himself. |
| ___ 14. banker's acceptance | d. a person (company) who receives payment. |
| ___ 15. drawer | e. document against payment (D/P). |
| ___ 16. drawee | f. a person (company) who pays for the amount of the bill of exchange. |
| ___ 17. payee | g. a period of time at which the bill of exchange must be paid e.g. 30 days after receiving the goods. |
| ___ 18. Payer | h. document against acceptance (D/A). |
| ___ 19. maturity date | i. a person (company) who gets the bill of exchange. Usually, he is the importer of the transaction. |
| ___ 20. tenor | j. a kind of acceptance that the importer lets the bank sign for him to accept to pay in the future. |

Source: Adapted from Rimkeeratikul, S. (2004). English for Import-Export Business. Bangkok:

Thammasart University Press.

Part 3: Bill of Lading

Directions: Choose the best alternative to complete each sentence.

- | | |
|-----------------------------|---------------------|
| a. booking particulars form | f. shipping company |
| b. delivery order | g. shipper |
| c. waterway | h. consignee |
| d. issuing bank | i. exporter |
| e. ship master | j. importer |

21. A bill of lading is the most important document when goods are exported by _____ transport.
22. The _____ issues a bill of lading.
23. A bill of lading is a contract of carriage between the freight company and the _____.
24. If the payment is done through a letter of credit, the name of the consignee is identified as the _____.
25. A shipper or a sender of goods normally is the _____ of the transaction.
26. A _____ is the recipient of the bill of lading.
27. The _____ of the transaction normally is the receiver of goods.
28. A _____ is prepared by the freight company.
29. A _____ checks the goods on the ship and signs the bill of lading.
30. The original bill of lading is exchanged for a _____ from the freight company in order to claim the goods from the port.

Source: Adapted from Rimkeeratikul, S. (2004). English for Import-Export Business. Bangkok: Thammasart University Press.

EXERCISE
LETTER OF CREDIT

Directions: *Translate the terms with their definitions about the letter of credit into Thai.*

1. Letter of credit (L/C)

A written promise to pay. It is a document issued by an importer's bank.

.....

.....

.....

2. Confirmed letter of credit

A kind of letter of credit confirmed by a bank in the exporter's country. In this case, the exporter is guaranteed payment although the importer or bank defaults.

.....

.....

.....

3. Irrevocable letter of credit

A type of letter of credit that cannot be changed or cancelled without the consent of all parties.

.....

.....

.....

4. Confirmed irrevocable L/C

A type of letter of credit that most frequently used in international trade. It is the safest payment method for the exporter and the importer.

.....
.....
.....

5. Revocable letter of credit

A type of letter of credit that may be amended or cancelled by the issuing bank at any time without prior notice to the beneficiary.

.....
.....
.....

6. Proforma invoice

A document issued by the exporter. The importer uses the proforma invoice to open the letter of credit at the issuing bank.

.....
.....
.....

7. Beneficiary

A person/company who gets payment. He is the exporter or seller in the transaction.

.....
.....
.....

8. L/C applicant

A person/company who applies for the letter of credit. He is the importer or buyer in the transaction.

.....
.....
.....

9. Advising bank

A bank that advises the exporter about the letter of credit and give payment to him. Also called a notifying bank.

.....
.....
.....

10. Issuing bank

A bank that issues the letter of credit at the request of the importer and promise to pay the exporter when the exporter submits required documents in the letter of credit. Also called an opening bank.

.....
.....
.....

Source: Adapted from Rimkeeratikul, S. (2004). English for Import-Export Business. Bangkok: Thammasart University Press.

EXERCISE
BILL OF EXCHANGE

Directions: Match the terms about the bill of exchange in a column A with their definitions in Thai in a column B.

A

- ___ 1. drawer
- ___ 2. drawee
- ___ 3. payee
- ___ 4. payer
- ___ 5. maturity date
- ___ 6. tenor
- ___ 7. sight draft
- ___ 8. time draft
- ___ 9. trade acceptance
- ___ 10. banker's acceptance

B

- a. ตัวแลกเงินแบบทันที
- b. ผู้รับตัวแลกเงิน
- c. วันที่ตัวแลกเงินครบกำหนดชำระเงิน
- d. ผู้รับเงิน
- e. การยอมรับตัวแลกเงินโดยผู้นำเข้า
- f. ผู้เขียนตัวแลกเงิน
- g. ตัวแลกเงินแบบมีระยะเวลา
- h. การยอมรับตัวแลกเงินโดยธนาคาร
- i. ผู้จ่ายเงิน
- j. ระยะเวลาที่ตัวแลกเงินครบกำหนดชำระเงิน

Source: Adapted from Rimkeeratikul, S. (2004). English for Import-Export Business. Bangkok: Thammasart University Press.

EXERCISE
BILL OF LADING

Directions: *Translate the following statements into Thai.*

1. Bill of lading is the most important document when goods are delivered by sea.

.....
.....

2. Bill of lading is a document issued by the shipping company.

.....
.....

3. Shipping company refers to any transporter of cargo by land, sea or air.

.....
.....

4. Shipper or consignor refers to a sender of goods.

.....
.....

5. Normally, the sender of goods is the exporter or seller.

.....
.....

6. Consignee refers to a recipient of goods.

.....
.....

7. Normally, the recipient of goods is the importer or buyer.

.....
.....

8. Bill of lading is a contract of carriage between the shipping company and the shipper.

.....
.....

9. Booking Particulars Form is a document issued by the freight company.

.....
.....

10. The original bill of lading is exchanged for a Delivery Order (D/O) from the shipping company in order to collect the goods from the port.

.....
.....

Source: Adapted from Rimkeeratikul, S. (2004). English for Import-Export Business. Bangkok:
Thammasart University Press.